

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 64.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g01-shoot-d1e13932.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Formanden:

Jeg skal tillade mig at henvende nogle Ord til Forsamlingen og Publikum i Anledning af det Forhold, der må sinde Sted mellem dem. Der er endnu ikke udarbejdet noget Regulativ for Forretningsordenen og om det hele Forhold, der ved Rigsforsamlingen bliver at iagttage; men indtil da må man følge almindelige parlamentariske Regler, hvorefter Ingen udenfor Forsamlingen kan på nogensomhelst Måde deeltage i Forhandlingerne. Det vil let sees, at disse må være aldeles uforstyrrede; derfor må Tilhørerne holde sig rolige og tause. De ville indsee, at allerebe Bifaldsytringer må virke forstyrrende. Men alle Meningsyttringer må have lige Ret; tilstedes derfor Yttringer af Bifald, måtte vel også Yttringer af Mishag ikke kunne nægtes Ret til at give sig tilkjende. Og betænkes det nu, hvor let Tilhørerne kunne være af forskellige Meninger, Nogle give deres Mishag tilkjende, medens Andre yttre deres Bifald, da vil det erkjendes, at den største Uro og Forstyrrelse let hvert Øieblik kan afstedkommes. Jeg mener, at vi i denne Henseende som i flere bør see mod Vest og Nord, og ikke mod Syd. I England, Frihedens ældste Hjem, tåles Yttringer fra Tilhørerne aldeles ikke; i Norge, hvor den constitutionelle Forfatning næsten er et halvt Århundrede gammel, ere de også ukjendte, og, såvidt jeg veed, gjælder det også om Sverrig. See vi derimod mod Syd, da forholder det sig der ganske anderledes; i Frankfurth følger man nu en ganske anden Fremgangsmåde, men ikke nogen glædelig og en, som jeg neppe troer, at vi bør efterligne. Jeg skal bemærke, at jeg, indtil Regulativet desangående kan give nogen Bestemmelse, har på eget Ansvar uden Indskrænkning åbnet næsten hele Tilhørerpladsen for Publikum i Tillid til, at mine Landsmænd ville følge det gode Exempel, som er givet i de velordnede constitutionelle (Stater, Hvad jeg her har udtalt med et velvilligt Sind, håber jeg også vil modtages med samme Sind. Hos de gemytlige Danske er det jo en gammel Sætning, at et godt Ord finder et godt Sind. Hvis jeg heri skulde skuffe mig, da er jeg redebon til at opfylde min nye, skjøndt høist ubehagelige Pligt, at lade Tilhørerpladsen rømme, redebon til at opfylde den ligefå ufortrøden som enhver anden Pligt.